

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ
İKİNCİ BÖLÜM

ETE / TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru No. 28154/20)

KARAR

Madde 10 • İfade özgürlüğü • PKK liderinin doğum gününü kutlayan bir pastayı keserek dağıttığı gerekçesiyle terör örgütü lehine propaganda yapmak suçundan başvuranın cezaya mahkûm edilmesi • Şiddet kullanımına, silahlı direnişe veya ayaklanmaya çağrı içerdiği ya da nefret söylemi oluşturduğu düşünülemeyen eylemler • Zorunlu bir sosyal ihtiyacın ve orantılılığın bulunmaması

STRAZBURG

6 Eylül 2022

İşbu karar, Sözleşme'nin 44 § 2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecektir. Bazı şekli düzeltmelere tabi tutulabilir.

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2022. Bu gayriresmî çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

Ete / Türkiye davasında,

Başkan,

Jon Fridrik Kjølbros,

Hâkimler,

Carlo Ranzoni,

Egidijus Kūris,

Pauliine Koskelo,

Jovan Ilievski,

Saadet Yüksel,

Diana Sârcu

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdürü* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla Daire olarak toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine yapılan başvuruyu (28154/20 No.lu), Türk vatandaşı olan Fehime Ete'nin ("başvuran") İnsan Hakları ve Temel zgrlklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca 4 Haziran 2012 tarihinde Mahkemeye başvurmasını,

Başvuranın ifade özgürlüğü veya barışçıl toplanma özgürlüğü hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkin şikâyetin Türk Hkmetine ("Hükümet") bildirilmesi ve başvurunun geri kalan kısmının kabul edilemez olduğuna karar verilmesi yönündeki kararı,

Tarafların görüşlerini dikkate alarak,

28 Haziran 2022 tarihinde gerçekleştirdiği kapalı oturumdaki müzakereler sonucunda anılan tarihte aşağıdaki kararı vermiştir:

GİRİş

1. Başvuru, başvuranın PKK (Kürdistan İşçi Partisi, yasa dışı silahlı örgüt) liderinin doğum gününü kutlamak amacıyla Siirt'te düzenlenen bir gösteri sırasında gerçekleştirdiği eylemleri nedeniyle terör rgt lehine

propaganda yapmak suçundan on ay hapis cezasına mahkûm edilmesi ve bu cezanın infazının ertelenmesiyle ilgilidir.

OLAYLAR

2. Başvuran, 1960 doğumlu olup, Siirt'te ikamet etmektedir. Başvuran, Avukat S. Çelebi tarafından temsil edilmiştir.

3. Hükümet, kendi görevlisi olan, Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanı Hacı Ali Açıkgül tarafından temsil edilmiştir.

4. Siirt Cumhuriyet savcısı, 2 Mayıs 2006 tarihinde, PKK liderinin doğum gününü kutlamak için 4 Nisan 2006 tarihinde düzenlenen bir gösteri sırasında gerçekleştirdiği eylemler nedeniyle terör rgt lehine propaganda yapmak suçundan başvuran hakkında ceza davası başlatmıştır.

5. Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi ("Ağır Ceza Mahkemesi"), 15 Şubat 2008 tarihinde, başvuranı atfedilen suçtan suçlu bulmuş ve ilgiliyi on ay hapis cezasına mahkûm etmiştir. Ağır Ceza Mahkemesi bu bağlamda, ilgilinin bu gösteriye katıldığını ve burada PKK liderinin doğum gününü kutlamak amacıyla hazırlanan pastayı keserek, tabaklara dağıttığını tespit etmiştir. Ağır Ceza Mahkemesi, kendi ifadesine göre, PKK lehine propaganda gösterisine dönüşen bir gösteri sırasında gerçekleştirilen bu eylemlerin terör rgt lehine propaganda suçu teşkil ettiğİ ve bunların ifade özgürlüğünün kullanılması olarak görülemeyeceğİ kanaatine varmıştır.

6. Yargıtay, 15 Kasım 2011 tarihinde, bu kararda herhangi bir isabetsizlik tespit etmediğini belirterek, Ağır Ceza Mahkemesinin kararına karşı başvuran tarafından sunulan temyiz başvurusunu reddetmiştir.

7. Ağır Ceza Mahkemesi, 31 Temmuz 2012 tarihinde, 6352 sayılı Kanun'un yrrlğe girmesini dikkate alarak (aşağıda 12. paragraf), bu kanunun geçici 1. maddesi uyarınca, başvuran hakkında verilen cezanın infazının ertelenmesine karar vermiştir.

İLGİLİ ULUSAL HUKUKİ ÇERÇEVE

I. 3713 SAYILI KANUN’UN 7. MADDESİNİN 2. FIKRASI

8. 12 Nisan 1991 tarihinde yürürlüğe giren, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu’nun 7. maddesinin 2. fıkrası aşağıdaki şekildedir:

“[Yukarıdaki fıkra uyarınca] meydana getirilen örgüt mensuplarına yardım edenlere ve örgütle ilgili propaganda yapanlara (...) bir yıldan beş yıla kadar hapis ve elli milyon liradan yüz milyon liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.”

9. Bu hüküm, 30 Temmuz 2003 tarihli ve 4963 sayılı Kanun ile değiştirilmesinin ardından aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir:

“Şiddet veya diğer terör yöntemlerine başvurmayı teşvik edecek şekilde propaganda yapanlara (...) bir yıldan beş yıla kadar hapis ve beşyüz milyon liradan bir milyar liraya kadar ağır para cezası verilir.”

10. 18 Temmuz 2006 tarihinde yürürlüğe giren 5532 sayılı Kanun ile yeniden değiştirilmesinin ardından, 3713 sayılı Kanun’un 7. maddesinin 2. fıkrası aşağıdaki şekildedir:

“Terör örgütünün propagandasını yapan kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır (...).”

11. 30 Nisan 2013 tarihinde yürürlüğe giren 6459 sayılı Kanun tarafından yapılan değişiklikten itibaren, söz konusu hüküm aşağıdaki şekildedir:

“Terör örgütünün; cebir, şiddet veya tehdit içeren yöntemlerini meşru gösterecek veya övecek ya da bu yöntemlere başvurmayı teşvik edecek şekilde propagandasını yapan kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır (...).”

II. B. 6352 SAYILI KANUN

12. 6352 sayılı “Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında” Kanun, 5 Temmuz 2012 tarihinde yürürlüğe girmiştir. 6352 sayılı Kanun, geçici 1. maddesinin 1.

fikrasının (b) bendi ve 2. fıkrası uyarınca, 31 Aralık 2011 tarihine kadar basın ve yayın yoluyla ya da sair düşünce ve kanaat açıklama yöntemleriyle işlenmiş olup ve para cezası ya da beş yılın altında bir hapis cezasını gerektiren suçlar için, üç yıl süreyle yargılamanın ertelenmesini öngörmektedir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

I. SÖZLEŞME’NİN 10. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

13. Başvuran, Sözleşme’nin 10 ve 11. maddelerini ileri sürerek, cezaya mahkûm edilmesinin ifade özgürlüğü ve barışçıl toplanma özgürlüğü haklarını ihlal ettiğini iddia etmektedir.

14. Mahkeme, bir başvuran tarafından Sözleşme ve Protokolleri gereğince ileri sürülen hukuki gerekçelere bağlı kalmadığını ve bir şikâyeti, başvuran tarafından ileri sürülenlerin dışında kalan Sözleşme maddeleri ya da hükümleri kapsamında inceleyerek, bu şikâyete konu edilen olaylara ilişkin yapılacak hukuki nitelendirme hususunda karar verebileceğini hatırlatmaktadır (*Radomilja ve diğerleri/Hırvatistan* [BD], no. 37685/10 ve 22768/12, § 126, 20 Mart 2018).

15. Mevcut davada, Mahkeme, başvuranın yukarıda belirtilen şikâyeti sunarak, bir gösteri sırasında yaptığı eylemler nedeniyle terör örgütü lehine propaganda yapmak suçundan hakkında yürütülen ceza yargılamasının sonunda cezaya mahkûm edilmesinden şikâyetçi olduğunu kaydetmektedir. Başvurayı mahkûm etmek için Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilen başlıca eylemler, PKK liderinin doğum gününü kutlamak için hazırlanan pastayı kesme ve bu gösteri sırasında pastayı tabaklara dağıtma eylemleridir (yukarıda 3. paragraf).

16. Mahkeme daha önce, görüşlerin yalnızca sözlü veya yazılı olarak değil, aynı zamanda davranış yoluyla da ifade edilebileceği ve davranış ile

sözlü ifadenin bir karışımını oluşturan eylemlerin Sözleşme'nin 10. maddesinin kapsadığı sanatsal ve siyasi bir ifade şekli olarak değerlendirildiği kanaatine vardığını hatırlatmaktadır (bk., *Ibrahimov ve Mammadov/Azerbaycan*, no. 63571/16 ve diğer 5 başvuru, § 165-167, 13 Şubat 2020 ve bu kararda ileri sürülen örnekler). Mahkeme bununla birlikte, mevcut davada, ifade özgürlüğü hususunun toplanma özgürlüğü hususundan güçlülükle ayrılabilir olduğunu kaydetmektedir (*Women On Waves ve diğerleri/Portekiz*, no. 31276/05, § 28, 3 Şubat 2009). Nitekim Sözleşme'nin 10. maddesi tarafından sağlanan, kişisel görüşlerin korunması, Sözleşme'nin 11. maddesinde yer verildiği şekliyle, barışçıl toplanma özgürlüğünün amaçları arasında yer almaktadır (*Ezelin/Fransa*, 26 Nisan 1991, § 37, A serisi no. 202).

17. Davanın kendine özgü koşullarını ve özellikle başvuranın şikâyetinin esasen ifade özgürlüğü hakkının kullanılması kapsamına giren, terör örgütü lehine propaganda yapmak suçundan cezaya mahkûm edilmesiyle ilgili olmasını dikkate alarak, Mahkeme, ileri sürülen olayların yalnızca Sözleşme'nin 10. maddesi açısından incelenmesinin daha uygun olduğu kanısına varmaktadır. Söz konusu madde aşağıdaki gibidir:

"1. Herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, kamu makamlarının müdahalesi olmaksızın ve ülke sınırları gözetilmeksizin, kanaat özgürlüğünü ve haber ve görüş alma ve de verme özgürlüğünü de kapsar. Bu madde, Devletlerin radyo, televizyon ve sinema işletmelerini bir izin rejimine tabi tutmalarına engel değildir.

2. Görev ve sorumluluklar da yükleyen bu özgürlüklerin kullanılması, kanunla öngörülen ve demokratik bir toplumda ulusal güvenliğin, toprak bütünlüğünün veya kamu güvenliğinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın, başkalarının şöhret ve haklarının korunması, gizli bilgilerin yayılmasının önlenmesi veya yargı erkinin yetki ve tarafsızlığının güvence altına alınması için gerekli olan bazı formaliteler, koşullar, sınırlamalar veya yaptırımlara tabi tutulabilir."

A. Kabul Edilebilirlik Hakkında

18. Hükümet, dört kabul edilemezlik itirazı ileri sürmekte ve başvuran bu itirazlara karşı çıkmaktadır.

19. Başvuranın, cezanın infazının ertelenmesine ilişkin Ağır Ceza Mahkemesinin 31 Temmuz 2012 tarihli kararına karşı itirazda bulunmadığı ve ilgilinin daha sonra Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmasına imkân verecek olan, 6459 sayılı Kanun tarafından 3713 sayılı Kanun'un 7. maddesinin 2. fıkrasına getirilen değişiklikleri dikkate alarak, hakkındaki mahkûmiyet kararının gözden geçirilmesi talebinde bulunmadığı (bu bağlamda bk., *Üçdağ/Türkiye*, no. 23314/19, § 16, 31 Ağustos 2021) gerekçesiyle iç hukuk yollarının tüketilmemesine ilişkin itirazla ilgili olarak, Mahkeme daha önce, *Süer/Türkiye* davasında ([Komite] no. 77711/11, § 21, 29 Eylül 2020) benzer bir itirazı reddettiğini hatırlatmaktadır. Bu sonuçtan uzaklaşılmasını gerektiren herhangi bir iddia ya da olgunun bulunmaması nedeniyle, bu itiraz reddedilmelidir.

20. Cezanın infazının ertelenmesi tedbirinin uygulanması nedeniyle, başvuranın mağdur sıfatının bulunmamasına ilişkin itirazla ilgili olarak, Mahkeme, bu tedbirin ilgilinin ifade özgürlüğüne müdahale edilmesi nedeniyle doğrudan zararlarına maruz kaldığı ceza yargılamasının sonuçlarını önleyecek ya da telafi edecek nitelikte olmadığı kanısına varmaktadır (bk., *Dickinson/Türkiye*, no. 25200/11, § 25, 2 Şubat 2021). Bu nedenle, söz konusu itirazı reddetmek gerekmektedir.

21. Başvurunun sunulmasının ardından verilen cezanın infazının ertelenmesi kararının başvuran tarafından Mahkemeye bildirilmemesi sebebiyle başvuru hakkının kötüye kullanılmasına ilişkin itirazla ilgili olarak, Mahkeme, başvuranın bu karara rağmen mağdur sıfatını korumasından dolayı, bu olayın, bildirilmemesinin başvuru hakkının kötüye kullanılmasını teşkil ettiği önemli bir gelişme olarak değerlendirilemeyeceğini

kaydetmektedir. Bu nedenle, söz konusu itirazın da reddedilmesi gerekmektedir.

22. Başvurana atfedilen eylemlerin Sözleşme'nin 17. maddesi anlamında 10. maddesinin korumasından yararlanamayacağı gerekçesiyle, şikâyetin *konu bakımından (ratione materiae)* bağdaşmazlığına ilişkin itirazla ilgili olarak, Mahkeme, bu itirazla ilgili sunulan iddialar çerçevesinde, bu şikâyetin kabul edilebilirliğinin incelenmesini değil, Sözleşme'nin 10. maddesi bağlamındaki şikâyetin esasının incelenmesini gerektiren sorunların ileri sürüldüğü kanısına varmaktadır (yukarıda anılan *Üçdağ* kararı, § 57).

23. Mahkeme, bu başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve Sözleşme'nin 35. maddesinde belirtilen başka bir gerekçeyle kabul edilemez olmadığını tespit ederek, başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar vermektedir.

B. Esas Hakkında

24. Başvuran, 4 Nisan 2006 tarihli gösteri sırasında doğum günü pastası keserek ifade özgürlüğü hakkını kullandığını ve bu eylem nedeniyle cezaya mahkûm edilmesinin bu hakka müdahale teşkil ettiğini ileri sürmektedir.

25. Hükümet somut olayda, başvuranın ifade özgürlüğü hakkını kullanmasına yönelik herhangi bir müdahalenin söz konusu olmadığını değerlendirmektedir. Hükümet, bu türden bir müdahalenin varlığının Mahkeme tarafından kabul edilmesi durumunda, bu müdahalenin 3713 sayılı Kanun'un 7. maddesinin 2. fıkrasıyla öngörüldüğünü ve ulusal güvenliğin ve toprak bütünlüğünün korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suçun önlenmesi yönünde meşru amaçlar izlediğini ileri sürmektedir. Hükümet ayrıca, kendi ifadesine göre, ifade özgürlüğü kapsamında olduğu kabul edilemeyen, PKK liderinin doğum gününü kutlamak için bir pasta kesme yönünde başvuranın gerçekleştirdiği ihtilaf konusu eylemin niteliğini dikkate

olarak, ihtilafli müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli ve izlenen meşru amaçlarla orantılı olduğunu belirtmektedir.

26. Mahkeme, başvuran hakkında başlatılan ceza yargılamasının ve bu yargılamanın sonunda ilgilinin mahkûm edilmesinin, ilgilinin ifade özgürlüğü hakkını kullanmasına yönelik bir müdahale olarak incelendiği kanısına varmaktadır (yukarıda anılan *Üçdağ* kararı, § 75 ve yukarıda anılan *Süer* kararı, § 27, ayrıca bk., *İmrek/Türkiye*, no. 45975/12, § 29, 10 Kasım 2020 ve *Nejdet Atalay/Türkiye*, no. 76224/12, § 16, 19 Kasım 2019).

27. Bu müdahale, 3713 sayılı Kanun'un 7. maddesinin 2. fıkrasının ulusal mahkemeler tarafından uygulanmasından kaynaklanmıştır. Mahkeme, bu konuda daha önce, 2003 ila 2013 yılları arasında art arda yürürlükte olan iki versiyonu bağlamında bu hükmün metnini ve ulusal mahkemelerin başvuranları mahkûm etmek için bu hükmü yorumlama şeklini dikkate alarak, bu hükmün uygulanmasının öngörülebilirliğine ilişkin olarak ciddi şüphelerin ortaya çıktığını hatırlatmaktadır (*Faruk Temel/Türkiye*, no. 16853/05, § 49, 1 Şubat 2011 ve *Yavuz ve Yaylalı/Türkiye*, no. 12606/11, § 38, 17 Aralık 2013). Mahkeme bununla birlikte, müdahalenin gerekliliğine ilişkin vardığı sonucu (aşağıda 30. paragraf) ve 3713 sayılı Kanun'un 7. maddesinin 2. fıkrası metninin 2013 yılında yeni bir değişikliğe uğraması hususunu (*Özer (no. 3)*, no. 69270/12, § 27, 11 Şubat 2020) göz önünde bulundurarak, bu hükmün kanun niteliği taşıyıp taşımadığına ilişkin sorunun incelenmesinin gerekli olmadığı kanaatine varmaktadır. Ayrıca Mahkeme, müdahaleyle izlenen amaçların meşruluğu konusunda şüpheler duyması nedeniyle, bu müdahalenin ulusal güvenliğin ve toprak bütünlüğünün korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suçun önlenmesi yönünde meşru amaçlar izlediği varsayımından hareket edecektir.

28. Müdahalenin gerekliliğine ilişkin genel ilkeler, *Üçdağ* kararlarında (yukarıda anılan karar, §§ 80, 82 ve 83 ve yukarıda anılan *Özer* kararı (no. 3), §§ 28-33) özetlenmiştir.

29. Mahkeme, terör örgütü lehine propaganda yapmak suçundan başvuranın cezaya mahkûm edilmesini desteklemek için Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilen eylemlerin, PKK liderinin doğum gününü kutlamak amacıyla hazırlanan bir pastayı kesme ve bunu tabaklara dağıtma yönündeki eylemler olduğunu tespit etmektedir. Mahkeme, bu eylemlerin, bir bütün olarak değerlendirildiğinde, şiddet kullanımına, silahlı direnişe veya ayaklanmaya çağrı içerdiğinin veya kendi nazarında, dikkate alınması gereken başlıca unsur olan nefret söylemini teşkil ettiğinin düşünölemeyeceğı kanaatine varmaktadır (*Sürek/Türkiye (no. 4)* [BD], no. 24762/94, § 58, 8 Temmuz 1999, *Belek ve Velioğlu/Türkiye*, no. 44227/04, § 25, 6 Ekim 2015, yukarıda anılan *Belge* kararı, § 34 ve yukarıda anılan *Özer* kararı (no. 3), § 29).

30. Dolayısıyla Mahkeme, mevcut davanın koşullarında, Hükümetin ihtilaf konusu tedbirin zorunlu bir sosyal ihtiyacı karşıladığını, hedeflenen meşru amaçlarla orantılı olduğunu ve demokratik bir toplumda gerekli olduğunu kanıtlayamadığı kanaatine varmaktadır (yukarıda anılan *Özer* kararı (no. 3), § 40).

31. Dolayısıyla, Sözleşme'nin 10. maddesi ihlal edilmiştir.

II. SÖZLEŞME'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

32. Sözleşme'nin 41. maddesi uyarınca,

“Eğer Mahkeme, bu Sözleşme ve Protokolleri'nin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Taraf'ın iç hukuku bu ihlalin sonuçlarını ancak kısmen ortadan kaldırıabiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören taraf lehine adil bir tazmin verilmesine hükmeder.”

33. Başvuran, maddi zarar bağlamında 5.000 avro ve maruz kaldığı kanaatine vardığı manevi zarar için 15.000 avro ve Mahkeme önünde yürütölen yargılama kapsamında yaptığını belirttiğı avukat masrafları bağlamında 5.425 avro talep etmektedir. Başvuran, bu son talebini

desteklemek amacıyla, avukatının başvurunun incelenmesi çerçevesinde gerçekleştirdiği her göreve ilişkin saat ve masraflarla ilgili ayrıntıları içeren bir hesap tablosunu ve avukatı ve kendisi tarafından imzalanan avukatlık ücret sözleşmesini sunmaktadır.

34. Hükümet, maddi zararlarla ilgili talebin desteklenmemiş ve aşırı olduğu kanaatindedir. Hükümet, iddia edilen manevi zarar ile tespit edilen ihlaller arasında herhangi bir nedensellik bağının bulunmadığını ileri sürmektedir. Hükümet ayrıca, bu bağlamda sunulan talebin aynı zamanda desteklenmemiş ve aşırı olduğunu ve talep edilen meblağın Mahkemenin içtihadında ödenmesine karar verilen meblağlara karşılık gelmediğini değerlendirmektedir. Hükümet ayrıca, yargılamanın karmaşık olmaması ve ileri sürülen sorunların sınırlı sayıda olması nedeniyle, masraf ve giderlere ilişkin sunulan talebin desteklenmemiş ve son derece yüksek olduğunu belirtmektedir.

35. Mahkeme, hiçbir şekilde desteklenmemiş olan, maddi zarar bağlamında sunulan talebi reddetmektedir. Bununla birlikte, Mahkeme başvurana, bu meblağ üzerinden ödenmesi gereken her türlü vergi tutarı hariç olmak üzere, manevi tazminat olarak 2.000 avro ödenmesine karar vermektedir (yukarıda anılan zer kararı (no. 3), § 45).

36. Mahkeme, elinde bulunan belgeleri ve kendi içtihadını dikkate alarak, ödenmesi gereken her türlü vergi tutarı hariç olmak üzere, başvurana avukat masrafları için 1.500 avro ödenmesinin makul olduğu kanaatine varmaktadır.

BU GEREKÇELERLE, MAHKEME, OY BİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun kabul edilebilir olduğuna;
2. Sözleşme'nin 10. maddesinin ihlal edildiğine;
3. a) Davalı Devletin, başvurana, işbu kararın Sözleşme'nin 44. maddesinin 2. fıkrası uyarınca kesinleşeceği tarihten itibaren üç aylık bir süre içinde,

deme tarihinde geçerli olan döviz kuru üzerinden davalı Devletin para birimine çevrilmek üzere, aşağıdaki meblağıları ödemekle yükümlü olduğına:

- i. denmesi gereken her türlü vergi tutarı hariç olmak üzere, manevi tazminat olarak, 2.000 avro (iki bin avro);
- ii. Başvuran tarafından ödenmesi gereken her türlü vergi tutarı hariç olmak üzere, masraf ve giderler için 1.500 avro (bin beş yüz avro);
- b) Söz konusu srenin bittiğı tarihten itibaren ödeme tarihine kadar, bu meblağılara Avrupa Merkez Bankasının o dönem için geçerli olan marjinal kredi faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;

4. Adil tazmine ilişkin kalan taleplerin reddine

karar vermiştir.

İşbu karar, Fransızca dilinde tanzim edilmiş olup, Mahkeme İ Tzğı'nn 77. maddesinin 2 ve 3. fıkraları uyarınca, 6 Eylül 2022 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdürü

Jon Fridrik Kjlbroy
Başkan